

2. Članak 21. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da odluka – kojom se odbija odobrenje za boravak državljanina treće zemlje i neregistriranog partnera građanina Unije koji se, nakon što se koristio svojim pravom na slobodu kretanja kako bi radio u drugoj državi članici, u skladu s uvjetima predviđenima Direktivom 2004/38, sa svojim partnerom vrati u državu članicu čiji je državljanin kako bi ondje boravio – treba biti utemeljena na opsežnom ispitivanju osobnih okolnosti podnositelja zahtjeva i biti obrazložena.
3. Članak 3. stavak 2. Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da državljani trećih zemalja na koje se odnosi ta odredba moraju raspolagati pravnim sredstvom radi osporavanja odluke o odbijanju odobravanja njihova boravka, u okviru kojeg nacionalni sud mora moći provjeriti počiva li odluka o odbijanju na dovoljno čvrstoj činjeničnoj osnovi te jesu li poštovana postupovna jamstva. Među tim su jamstvima obveza nadležnih nacionalnih tijela da provedu opsežno ispitivanje osobnih okolnosti podnositelja zahtjeva i da obrazlože svako odbijanje ulaska ili boravka.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 11. srpnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – SIA „E LATS” protiv Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-154/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 311. stavak 1. točka 1. — Poseban sustav za rabljenu robu — Pojam „rabljena roba” — Roba koja sadržava dragocene kovine ili drago kamenje koje trgovac preprodaje — Prerada te robe nakon prodaje — Prikupljanje dragocenih kovina ili dragog kamenja — Pojam „dragocene kovine ili drago kamenje”)

(2018/C 319/11)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „E LATS”

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

Članak 311. stavak 1. točka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da pojam „rabljena roba” ne obuhvaća rabljene stvari koje sadržavaju dragocene kovine ili drago kamenje ako te stvari više ne mogu ispunjavati svoju prvotnu funkciju te su zadržale samo funkcije svojstvene tim kovinama ili dragom kamenju, a na nacionalnom sudu je da to provjeri uzimajući u obzir sve relevantne objektivne okolnosti svakog pojedinog slučaja.

⁽¹⁾ SL C 195, 19. 6. 2017.